

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих вчених
(19-21 листопада 2024 року)

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Південно-Українське відділення Соціологічної асоціації України
м. Одеса

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**VII Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих
вчених**

(19-21 листопада 2024 року)

УДК: 1+316 (062.552)

Рецензенти:

Володимир ЖАРКИХ, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, історії та політології, НУ «Одеська політехніка»;

Оксана ІВАНОВА, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет.

Рекомендовано Вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Протокол № 7 від 26.12.2024 р.

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор – Оксана ПЕТІНОВА, доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

Члени редколегії:

Євген БОРІНШТЕЙН, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), Україна

Зоя АТАМАНЮК, доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», (м. Одеса), Україна

Олена ЛІСЕЄНКО, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), голова Південноукраїнського відділення САУ, Україна

Південноукраїнські наукові студії: Збірник матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених (м. Одеса, 19-21 листопада 2024 року) / за ред. д. філос. н., проф. Петінової О. Б. – 213 с.

Матеріали конференції представлені в авторській редакції мовою оригіналу

Марія ПАВЛУСЕНКО	«ПІФАГОРСЬКА МОДЕЛЬ СВІТУ».....	97
Євген КИСЛИЦЯ	АКТУАЛЬНІСТЬ ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПРОГРАМ НЕФОРМАЛЬНОГО ТА ІНФОРМАЛЬНОГО БЕЗПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ЛІКАРІВ-ХІРУРГІВ ЦИВІЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ НА ПРИКЛАДІ КІРОВОГРАДЩИНИ.....	102
Олександр СТАСЮК	РОЛЬ ЦИФРОВІЗАЦІЇ У ТРАНСФОРМАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ ІНСТИТУТІВ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ.....	105
Оксана БАЗЕЛЮК	ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДОПОВНЕНОЇ ТА ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ І РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ ІЗ ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	108
Олександра БАРАНОВА	ЩО ТАКЕ ПРИРОДНЄ СЕРЕДОВИЩЕ І ЯКИЙ ЙОГО ВПЛИВ НА ЛЮДИНУ?.....	112
Вікторія БОРИСЕНКО	ЕВОЛЮЦІЯ І РЕВОЛЮЦІЯ В ІСТОРИЧНОМУ ПРОЦЕСІ.....	113
Ігор КРОХМАЛЬ	ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ.....	115
Ігор ГАЙДУКОВ	СУЧАСНІ ТРЕНДИ У КОРПОРАТИВНОМУ ШАХРАЙСТВІ: ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ.....	117
Ангеліна ДРУЗЕНКО	АНАЛІЗ НАРОДНОЇ МУДРОСТІ “МОЛОДА ЛЮДИНА ЩЕ “БУДЕ”, ЛЮДИНА СЕРЕДНІХ РОКІВ – “Є”, СТАРА ЛЮДИНА – ВЖЕ “СТАЛА”...	123
Марія ДУШКОВА	КОГНІТИВНІ МОДЕЛІ В УМОВАХ КРИЗОВОЇ ОСВІТИ: РОЛЬ ГУМАНІТАРНОЇ НАУКИ У РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ.....	125
Каріна КОВАЛЕНКО	СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ВПЛИВУ ВОЛОНТЕРСТВА НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	128
Владислав КОВАЛЬ	ОСВІТНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА ЗНАНЬ	131
Анастасія КОМОЛОВА	ПРОБЛЕМА КІБЕРБЕЗПЕКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ.....	133
Василиса КУШПІТ	ЯКА З ГІПОТЕЗ ПОХОДЖЕННЯ ЛЮДИНИ МЕНІ ДО ВПОДОБИ І ЧОМУ?.....	137

2. Смілянець Є., Білаш О., Плахотний А. (2023). Щодо кібербезпеки в умовах воєнного стану. *Матеріали конференцій МЦНД*, (22.12.2023; Одеса, Україна), 166–170. URL: <http://surl.li/tgbwqu>

Василиса КУШПІТ,
здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
ОПП «Середня освіта (Мова і література (китайська))»,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна
Науковий керівник: Зоя АТАМАНЮК, д.філос.н., професор кафедри
філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ЯКА З ГІПОТЕЗ ПОХОДЖЕННЯ ЛЮДИНИ МЕНІ ДО ВПОДОБИ І ЧОМУ?

Питання походження людини давно є однією з основних тем у філософії, біології, антропології та релігійній думці. Існує безліч гіпотез, які пропонують різні погляди на це питання. Вони не тільки намагаються пояснити, звідки походить людство, але й допомагають усвідомити місце людини у світі, її унікальні риси, роль у природі та суспільстві.

Існує дві основні групи концепцій щодо походження людини: наукові та релігійно-філософські. Науковий підхід базується на еволюційній теорії, яку найбільш детально розробив Чарльз Дарвін. Ця концепція обґрунтована дослідженнями в галузі генетики, археології, анатомії та палеонтології і стверджує, що людина є результатом природного відбору та еволюційного розвитку від спільного з приматами предка.

З іншого боку, релігійно-філософські гіпотези, представлені переважно креаціонізмом, ґрунтуються на ідеї божественного створення людини. Згідно з креаціонізмом, людина була створена Богом і наділена духовною складовою, що виділяє її серед інших істот. Ідеї креаціонізму знайшли відображення в багатьох культурах і релігіях світу, таких як християнство, іслам, юдаїзм тощо.

Крім того, існують гіпотези, які поєднують елементи наукових і релігійних підходів. Наприклад, теїстичний еволюціонізм допускає ідею, що еволюційний процес був спрямований чи ініційований вищою силою, хоча самі механізми еволюції залишаються такими ж, як і в класичній еволюційній теорії.

Мені імпонує еволюційна гіпотеза походження людини, зокрема ідеї, висловлені Чарльзом Дарвіном у його праці "Походження видів". На мою думку, еволюційна концепція пропонує найбільш обґрунтовану, логічну та доказову інтерпретацію походження людства, яка спирається на об'єктивні дані та експериментально підтверджені факти. Вона дозволяє побачити людство не як окремий феномен, а як частину величезного, взаємопов'язаного світу живих організмів.

Дарвін, аналізуючи механізм природного відбору, стверджує, що особини, які мають певні переваги в умовах існування, більш схильні до виживання і передачі своїх генетичних характеристик наступним поколінням. У такому контексті походження людини не є винятковим чи дивом, а є результатом складного, тривалого і закономірного процесу адаптації, де випадкові мутації й природний відбір відіграють вирішальну роль.

Перше, що варто зазначити, – це численні наукові докази на підтримку еволюційної теорії. Виявлені рештки, що виявлені антропологами, підтверджують існування різних видів приматів, які, ймовірно, були попередниками людини. Відмітні анатомічні зміни, такі як розвиток мозку та прямохідність, можуть бути простежені в цих рештках. Завдяки генетичному аналізу встановлено, що ДНК людини близько на 98% схожа з ДНК шимпанзе, що підтверджує спільне походження.

Другий аспект – філософська значущість теорії еволюції. Ідеї Дарвіна не лише змінили науковий світогляд, але й стимулювали розвиток нових напрямків у філософії, зокрема, екзистенціалізму та філософії біології. Еволюційна концепція допомагає зрозуміти людську сутність як частину природного світу, що відкриває перед людством нові етичні й філософські виклики. Наприклад, якщо ми є результатом випадкового еволюційного процесу, то чи є сенс у пошуку вищого значення нашого існування? Такі питання стимулюють розвиток філософської рефлексії і формують нове бачення ролі людства у світі.

Я вважаю думки тих, хто підтримує креаціонізм, оскільки ця гіпотеза додає сенс і цінність людському життю через релігійне осмислення. Однак вважаю, що аргументи на користь еволюційної гіпотези є більш обґрунтованими та вагомими з наукової точки зору. Звісно, деякі запитання залишаються без відповідей навіть у еволюційній теорії – наприклад, питання про свідомість або про перші причини самого життя. Проте, на мій погляд, саме науковий підхід найбільш наближений до об'єктивного розуміння реальності, навіть якщо не всі деталі ще розгадані.

Таким чином, я обираю еволюційну гіпотезу, оскільки вважаю її найбільш достовірною та доказовою. Вона пропонує унікальний погляд на природу людини, який дозволяє досліджувати її походження і місце в світі не як особливого феномену, а як частини складного еволюційного процесу.

Анна МАРИНИЧЕВА,

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
ОПП «Переклад (перша - англійська, друга - китайська)»,

Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

Науковий керівник: Зоя АТАМАНЮК, д.філос.н., професор кафедри
філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

СУТНІСТЬ ЗАКОНУ ЗАПЕРЕЧЕННЯ ЗАПЕРЕЧЕННЯ